

Narkofølgegruppen i øjeblikket, og som regeringens eget Narkotikaråd også sidder og laver – sådan som jeg ser det i hvert fald.

Jeg synes, at det er mange forskellige instanser, regeringen har med på råd. Var det så ikke en idé at nedlægge Narkotikarådet?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Sundhedsministeren sagde, at man ville overveje, om der eventuelt skulle laves forsøg med at bruge heroin i behandling af heroinmisbrugere. Ville det så ikke være relevant, hvis regeringen samtidig overvejer, at vi fremover skal bruge spiritus i alkoholbehandling? Spiritus til behandling af alkoholikere ville vel være lige så relevant!

Et andet spørgsmål er: Når det udvalg skal i gang med arbejdet, vil man så også inddrage resultaterne og kontakte de mange små narkobehandlingssteder, som har rigtig gode resultater?

Og mit sidste spørgsmål er, om man i udvalgsarbejdet også vil inddrage spørgsmålet om narkomanernes eller brugernes egen indstilling til behandlingsform og behandlingssted. Som jeg forstår det ude fra det virkelige liv, så lyttes der i meget ringe grad til narkomanernes egne holdninger og egne ideer. De, der ønsker stoffri behandling, kommer på ventelister, og de kan så få noget metadon og en kop kaffe; men stoffri behandling er næsten uopnåeligt for langt de fleste. Vi har for få pladser. Hvad er ministerens holdning til det?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg mener helt klart, at der er nogen ubalance i narkobehandlingen her i Danmark; det tror jeg nok at de fleste kan være enige med mig i.

Nu fremlægger ministeren så et kommissorium. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det indikerer – jeg har måske en forkert opfattelse af det – at ministeren gerne ser, at vi laver et forsøg her i Danmark i lighed med det, der blev lavet i Schweiz.

Derfor vil jeg godt spørge sundhedsministeren, om sundhedsministeren anerkender de resultater af forsøget med heroinunderstøttet behandling, som er fremlagt fra forsøget i Schweiz.

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til fru Birthe Skaarup kan jeg sige, at jeg godt kender til de undersøgelser, der er arbejdet med

både i Schweiz og i Holland. Jeg er også bekendt med, at Tyskland i en række byer er på vej til at overveje at indføre heroin som et supplerende tiltag. Men jeg er også opmærksom på, at i den faglige dokumentation, der ligger for resultaterne fra Schweiz, og de forsøg, der gøres i Holland, er eksperterne også uenige.

Jeg synes, uagtet hvad der måtte være af erfaringer og eksperter fra disse lande, at der kan være behov for også at undersøge, om det er relevant at overveje det i Danmark. Det er derfor, at ekspertgruppen skal ned og overveje det.

Så skal jeg for god ordens skyld sige, at det forslag, der ligger omkring heroin i dag, afviser regeringen. I stedet sætter vi den ekspertudredning ind, så vi får et effektivt grundlag at vurdere spørgsmålet på sammen med alle de øvrige initiativer, der kører ude i kommuner og amter.

Til fru Tove Videbæk, der spørger, om vi skal bruge alkohol til alkoholbehandling: Det er jeg ikke fagmand nok til at vurdere.

Til spørgsmålet om narkomanerne skal medinddrages i behandlingen: Jeg synes, at uanset om man er på sygehuset eller kommer i socialsektoren eller er narkoman, skal vi fremme mest muligt, at man får en ligeværdig dialog mellem behandler og patient, uanset social status. Det er den dialogbaserede indsats, hvor man når frem til det i enighed, der giver de bedste resultater.

Jeg kan sige til fru Gitte Seeberg, at der ikke er planer om at nedlægge Narkotikarådet. Uanset hvilket råd, hvilket udvalg en sådan udredning skal finde sted i, så skal der nedsættes en gruppe, der skal gøre det stykke arbejde. Nu gør jeg det som sundhedsminister og sætter en gruppe sammen, og vi får den kortlægning, som jeg indtil dato endnu ikke har set, og derfor finder jeg, at det er utrolig relevant.

Til hr. Frank Aaen om det at give stoffri behandling, før vi vælger andre behandlinger, metadon og eventuelt heroin, hvad man nu måtte komme ud med: Igen vil jeg sige, at vi afviser forslaget i dag, men vi sætter et udredningsarbejde i gang for at få en vurdering af, hvad der nytter, og hvad der ikke nytter, selvfølgelig med det sigte at sætte ind efter LEON-princippet; det, der nytter med det laveste effektive omsorgsniveau, skal have første prioritet, og så prioriterer man det opad. Sådan er principperne i det danske social- og sundhedsvæsen.

Nu kan jeg se, at min røde lampe begynder at lyse.

Men til fru Tove Fergo: Jeg mener ikke, at der er tale om dobbeltarbejde. Jeg har ikke kendskab